

Anzahl von Menschen, Verein, Körperschaft M. 8, 221. JĪĒN. 2, 188. fg. — 3) Summe, Inbegriff: सर्वश्रुतिसमूहे ऽथ श्रौतव्यो धर्मबुद्धिभिः MBu. 1, 2816. — 4) N. pr. eines göttlichen Wesens (wenn पार्श्वलिम्बः स० gelesen wird) MBu. 13, 4855. — Vgl. काम०, भ०, वन०, सामूहिक.

समूहक m. = समूह 1): शात्मलीनाम् PAÑĀAR. 1, 7, 23.

समूहन (von 1. ऊह् mit सम्) 1) adj. zusammenkehrend, zu einem Haufen vereinigend: पौसु० (घ्नित्वा); M. 4, 102. — 2) f. ई Besen H. 1016. — 3) n. das Zusammenstreifen ङाङ्क. ग्रन्थ. 1, 7. Vgl. परि०.

समूह्य (wie eben) adj. zusammenzustreifen, — fegen (so v. a. समुत्थपु-रीषः) अग्नि P. 3, 1, 181. Vor. 26, 11. AK. 2, 7, 20. TS. 5, 4, 11, 2. KĪṬH. 21, 4. VS. S. १६०.

समूहीक adj. HARIV. 7426. मूहीका सत्रश्रुद्धिस्तदुद्देशेन तथा सह क्रियमाणं समूहीकम् NĪLAK. Könnte auch in 2. सम् + हृ० zerlegt werden; vgl. घ्राविक्रीक.

समूह्य (von अह् mit सम्) partic. zusammenstehend (in Zeit und Ort), vereinigt RV. 3, 38, 3. 10, 103, 11. ०सोमै, ०यज्ञै TS. 1, 6, 2, 1. KĪṬH. 34, 18.

समूहति (wie eben) f. Begegnung RV. 5, 7, 2. तस्मान्नो अथ समूहतिरु-प्यतम् (Attraction) 8, 90, 4. Zusammenstoss, Treffen: घोरा 4, 16, 17. समूहता हंसि भूयसः 1, 31, 6. वधानाम् 32, 6. 127, 3. 5, 34, 6. 7, 60, 10. 3, 71, 8. Nach TS. PAṬ. 5, 9 und Padap. zu TS. 3, 3, 8, 2 hieraus angeblich असमूहति.

समूह 1) adj. s. u. अर्ध् mit सम्. Davon ०त्व n. Trefflichkeit, guter Zustand: त्रिःषमूहत्वाय (und ०समू०) aus dem Veda KĪC. zu P. 8, 3, 106; vgl. TS. 2, 4, 11, 5. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons MBu. 1, 2159 nach der Lesart der ed. Bomb.; es könnte übrigens auch समूहपट verbunden werden.

समूह् (von अर्ध् mit सम्) f. 1) das Gelingen, Gerathen, Wohlgedeihen; Trefflichkeit, guter Zustand, Wohlfahrt AK. 3, 3, 10. 3, 4, 9, 41. AV. 6, 124, 3. 10, 2, 10. 11, 1, 10. KĪĀND. Up. 1, 1, 8. Spr. (II) 5362 (auch अ०). 3562 (अ० pl.). VARĀH. BRH. S. 15, 32. ०काम ङा. Br. 12, 7, 2, 11. ०कर्ण PĀR. GRH. 1, 6. ०काम का. 5. यज्ञस्य TS. 1, 8, 2, 4. 7, 1, 6, 6. व्युद्धस्य ङा. Br. 9, 5, 2, 1. 14, 3, 2, 1. हविषः 11, 4, 4, 1. TBr. 1, 4, 4, 10. 3, 7, 11, 4. का. 3. 5. AIT. Br. 2, 10. रेतः० 6, 27. तेजसः MAITRĀJUP. 6, 36. काम० R. 1, 14, 3 (2 GORR.). सर्वकाम० R. GORR. 2, 52, 19. यज्ञस्य 1, 51, 2 (50, 2 SCHL.). यज्ञ० 13. MBu. 13, 4625. सर्वार्थ० KATHĀS. 101, 42. कर्म० ङा. zu KĪĀND. Up. S. 7. सर्वसंपदम् BṛĪG. P. 10, 81, 32 (pl.). भाग्य० Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Cl. 18. धनधान्य० Ueberfluss an Spr. (II) 7539. Wohlfahrt, Wohlstand einer Person JĪĒN. 1, 264. MBu. 3, 16882. समूह्वि-द्विलाभाय 4, 187. Spr. (II) 1046. 2747. 2991. 4556 (pl.). 4860. KATHĀS. 22, 30 (pl.). परमा 45, 885. MĀK. P. 51, 32. 118, 15. BṛĪG. P. 3, 14, 10 (pl.). 4, 3, 21. 10, 81, 32. Vor. 6, 61. तस्य भोजनाच्छादाभ्यधिक्या समूह्विर्नास्ति PAÑĀAR. 134, 8. Schol. zu NĀISH. 22, 53. बहुतरसु० Spr. (II) 6305. परा समूह्वि ल-ङ्गायाः R. 5, 73, 3. मनः० so v. a. innere Zufriedenheit BṛĪG. P. 4, 9, 36. am Ende eines adj. comp.: वृत्तैः फलपुष्पसमूह्विभिः mit Früchten und Blumen reichlich versehen MBu. 1, 4868. राजभिः — अतीव श्रीसमूह्विभिः 2, 1201. नखरागसमूह्विभिर्मुकुटरत्नमरोचिभिः gesteigert durch RAGH. 9, 13. — 2) Bez. eines best. Gedeihen bringenden vedischen Liedes VARĀH. BRH. S. 48, 71. — Vgl. रूप०.

समूह्विन् (von समूह्वि) adj. reich gesegnet, mit Allem vollauf versehen: गङ्गा MBu. 13, 1840. gewöhnlich in comp. mit der Ergänzung: सर्वकाम० 2, 822. R. 3, 53, 3. 5, 9, 51. सर्वभाग० 31, 11. धनधान्य० 6, 113, 2.

समूह्विमत् (wie eben) adj. dass.: Garuḍa MBu. 1, 1252. रथ 7, 85. वङ्गि MĀK. P. 99, 62. in comp. mit der Ergänzung: फलपुष्प० KĪṬH. 2, 210. सर्वसिद्धि० PAÑĀAR. 4, 1, 45. समूह्वित् (!) ङा. zu KĪĀND. Up. S. 19.

समूह्विकर् (समूह्वि + 1. कर्) in Wohlstand versetzen, reich machen: ०कृत DAṢAK. 83, 6.

समूह्वि (von अर्ध् mit सम्) 1) adj. Gelingen habend: समूह्वि विषपते कृणु RV. 6, 2, 10. — 2) f. das Gelingen: समूह्वि त्वा का. 5.

समूह्वि (wie eben) adj. vollständig, vollkommen: सर्वं तदेषां समूह्वि (d. i. समूह्वि) पर्व RV. 7, 103, 5.

समेती f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2631. daneben एती und भेती.

समेत 1) adj. s. u. 3. इ mit समा. R. 1, 28 hat GILDENRISTER die v. l. समेतम् adv. una cum (instr.) in den Text aufgenommen, wir vermuthen समेत्य. — 2) m. N. pr. eines Berges: समेताङ्गि ङा. 1, 345. dagegen सम्पेत 358. सम्पेतशैल (समेत० wäre gegen das Metrum) 14, 96. Vgl. COLLEBR. Misc. Ess. 2, 212. WILSON, Sel. Works 1, 322.

समेहर् (von 1. इध् mit सम्) nom. ag. Anzünder RV. 6, 48, 8. 7, 1, 15.

समेध (3. स + मेध) adj. vollkräftig, lebensfrisch: पशुमाल-यं पुराडांश्च निर्वपति समेधमेवैनमालभते (= यज्ञयोग्यत्त्वविर्भागयुक्त Comm.) AIT. Br. 2, 8, 11.

समेधन (von एध् mit सम्) n. das Gedeihen, Zunehmen, Größerwerden: अग्नेः समेधनार्थाय गन्धमास्त्यं च पुष्कलम् R. GORR. 2, 83, 6.

समैकम् (2. सम् + श्रै०) adj. 1) zusammen wohnend, eng verbunden: वायुनी RV. 8, 9, 12. समाने याना 1, 144, 4. 159, 4. 10, 65, 2. 8. TBr. 2, 4, 2, 5. का. 108. — 2) ausgestattet mit, im Besitz von: वीर्येण RV. 6, 18, 7. रूयिभिः 1, 64, 10. 100, 1.

समोदक (2. सम् + उ०) adj. gleich viel Wasser enthaltend H. 409. WILSON und ÇKDr. fassen das Wort fälschlich als n. und als Synonym von श्रेत 4) d).

समोह् (von 1. ऊह् mit सम्) m. feindliches Anrücken, Zusammentreffen NĀISH. 2, 17. RV. 1, 8, 6.

समोह्वम् (wie eben) absol. zusammenlegend: उपति र्गुं मध्वा समो-ह्वम् RV. 4, 17, 18.

सम्प 1) m. = पतन BṛĪG. P. 10, 81, 32 (pl.). भाग्य० Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Cl. 18. धनधान्य० Ueberfluss an Spr. (II) 7539. Wohlfahrt, Wohlstand einer Person JĪĒN. 1, 264. MBu. 3, 16882. समूह्वि-द्विलाभाय 4, 187. Spr. (II) 1046. 2747. 2991. 4556 (pl.). 4860. KATHĀS. 22, 30 (pl.). परमा 45, 885. MĀK. P. 51, 32. 118, 15. BṛĪG. P. 3, 14, 10 (pl.). 4, 3, 21. 10, 81, 32. Vor. 6, 61. तस्य भोजनाच्छादाभ्यधिक्या समूह्विर्नास्ति PAÑĀAR. 134, 8. Schol. zu NĀISH. 22, 53. बहुतरसु० Spr. (II) 6305. परा समूह्वि ल-ङ्गायाः R. 5, 73, 3. मनः० so v. a. innere Zufriedenheit BṛĪG. P. 4, 9, 36. am Ende eines adj. comp.: वृत्तैः फलपुष्पसमूह्विभिः mit Früchten und Blumen reichlich versehen MBu. 1, 4868. राजभिः — अतीव श्रीसमूह्विभिः 2, 1201. नखरागसमूह्विभिर्मुकुटरत्नमरोचिभिः gesteigert durch RAGH. 9, 13. — 2) Bez. eines best. Gedeihen bringenden vedischen Liedes VARĀH. BRH. S. 48, 71. — Vgl. रूप०.

संपक्व adj. = पक्व. 1) weich gekocht: तिलतण्डुलसंपक्वः कसरः सो ऽभिधीयते KĪĀNDOGĀPAR. bei KULL. zu M. 5, 7. — 2) reif von Früchten Suçr. 1, 210, 11. 211, 4. 212, 15. — 3) reif von Geschwüren Suçr. 2, 334, 8. — 4) reif so v. a. vollkommen ausgebildet: कालसंपक्वविज्ञान HARIV. 4271. — 5) reif so v. a. dem Tode verfallen MBu. 3, 11494.

संपत्ति (von 1. पट् mit सम्) f. 1) Uebereinkommen, Eintracht: ०काम ङा. Çr. 2, 11, 17. — 2) das Zutreffen: काल० KĪṬH. Çr. 26, 2, 18. — 3) das Gerathen, Glücken, Gedeihen, Gelingen, zu-Stande-Kommen: कर्म-संपत्तिर्लो वेदे Nir. 1, 2. सर्वसंपत्तये R. 2, 25, 19. सस्य० VARĀH. BRH. S.